

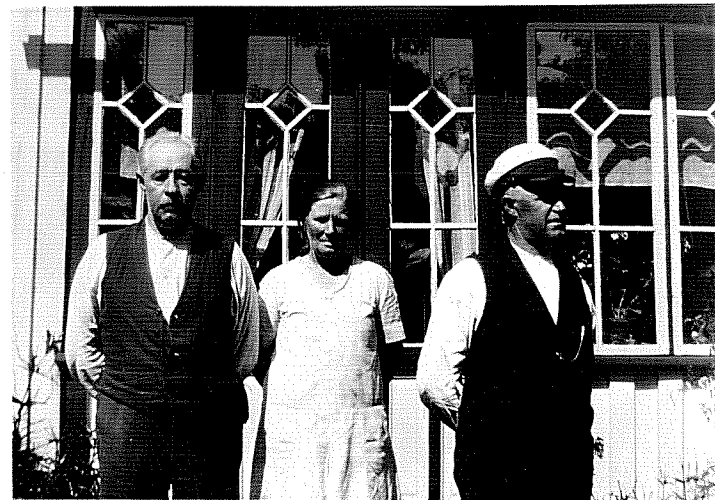
Landskap: *Småland* Upptecknat av: *Gunnar Stenroos*
Härad: *Sunnarbo härad* Adress: *Stigskolehus*
Socken: *Angelstads socken* Berättat av: *Algot Börjesson*
Uppteckningsår: *1904* Född år *1876* i *Angelstads sn.*

Uppteckningen rör *resor i handelssyfte m. m.*

4336

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

Algot Börjesson (till vänster)
och Gusten Börjesson (till
höger)

Algot Börjesson är en gammal handelsresande.
Hans fader hade på sin tid legat ute i grisexporten
på Söderhamns m. fl. platser. Algot Börjesson sändes
ut med prakt. Han hörd talas om handelsare som
reste med järnvägen och hade med sig vagarvis.
1911 kändes han Gälw väg. Han fick inte gå själv
ty han var inte riktigt torr bakom öronen. Hans
och hans bror, Gustav B., hade tvänne värlar
att klara det med, men fång några pengar att
omsätta med, utan gick låna av äboarna i traf-
ten. De fång intet av far. Med de tvänne
värlarna (i Lunds banken i djungeln) bakom
sig startade Algot B. tyrt och lugnt 1912 till
Östersund. Det var som nya "kycklingar" (Algot
och Gustav B.) som mötte många gamla vana
resande på vägen: i Vistanda, Krylbo o.s.v. "Stacks-
pojkar", så som. I Bräcke fördelade vi vår last,

Gusten B. gick med en vagn till Östersund och Högst B. till Sollefteå. De tjänste 150 kr. på den resan, och de kunde omsätta värlarna hemma.

Gusten gick sedan med en last till till Stockholm där förtjänsten blev ungefär 750 kr. Det första gången han stannade i den stan. Han stod på Högstorget ända till 5 min. före stängningen då longhandeln skulle vara slut. Poliser började skakas omkring honom. De sade till honom att packa sig väsk häriifrån. Men klockan var inte slagen ännu. Eri minut i tiden kom två bilar och körde ner resten i en källare, så att polisen kunde inte göra. "Men då var vi ganska gröna!" säger Högst B. Högst B.

Sedan reste Högst B. också med potatis:
vagn till Stockholm, någon till Gävle. Men det var svårt, ty de ägde inte ett öre, blott två värlar, och

far deras gao dem intet. "Sköt or själva för
det har jag gjort, pojkarjälklar", sa' han. Ledna gingo
än flera potatislastes till Stockholm o. s. v. Men
förtäusteen blev dålig, förlust 2000 kr. Det var så
dyra frakter och potatisen ofta förfusnen.

Efter några år sade fadern till Algot: "Nu
ser jag att du kan sköta dig, du skall få en tusen-
krona." "Den tackas jag för", sade Algot. Men då
behöövde han just inga pengar, han hade inga vänt-
lar och behöövde inte be far om. Många gånger
förlorade Algot och Gusten B. mycket på sina resor
i Norrland (särskilt under krigsåren) men ännu 1920
"bilade han lå förskräckligt därupp" ändå. "Men",
sagde Algot B. sa', "vi sitter i Ullarp i alla fall!"

Många resor reste Algot B. i ett sträck
från Vistanda till Kiruna. Men han tyckte också, så
han stannade på en plats, att det var trevligt

att höra landsmåleri. Om man ligger på en soffa på resan och hör på målet hör man genast vilka landskap man åter genom, sade Hlgot B. Särskilt Hälsingland hörs medförsamma. Vecka efter vecka låg han i sängen och bara gick av och fick litet kaffe så och så, men han hade sina referenser både här och där. Det var trevliga resor, men stränge.

Det fraktades också guld, som Hlgot A. var med om mest storboshap.

Hlgot B. har aldrig gått landsvägen, bara åkt järnvägen, där han hade sina mottagare. Han brukade ha 2-3 vagnar med och skulle så sälja och ta emot på olika platser, där de fanns, så "vagnar lå alltid i rullade!"

Hlgot Börjesson sade sig vara betänkt på att ta ut på en resa i höst och så (1954).